

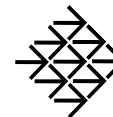
OUR FUTURE LOOKS LIKE THIS

Visualisaties van de wereld
over 40 jaar door jongeren.

OUR FUTURE LOOKS LIKE THIS

Visualisaties van de wereld
over 40 jaar door jongeren.

Stichting
Toekomstbeeld
der Techniek

OUR FUTURE LOOKS LIKE THIS

Al 40 jaar geeft STT jonge academici de ruimte en de nodige handvaten om de toekomst van technisch-maatschappelijke thema's te verkennen. In 1968 werden de eerste drie STT verkenningen gepubliceerd met als thema's toekomststudies, telecommunicatie en verkeersmiddelen. In het najaar 2008 zullen de verkenningen nummer 72 (Technologie en religie), 73 (Beelden van het brein) en 74 (HubHolland.eu) afgerond worden.

In het kader van het jubileum hebben wij besloten om eenmalig een nog jongere groep na te laten denken over de toekomst. Het resultaat houdt u in handen. 27 beelden over het jaar 2048 reflecteren de visies van evenveel top scholieren uit het middelbaar onderwijs anno 2008. Our Future Looks Like This: scholieren geven in beelden weer hoe zij de toekomst zien.

Treinen rijden Jules Verne voorbij, Emotion Cafés baren nieuwe netwerken en iedereen heeft slechts één paar schoenen met grote functionaliteit. Huizen zweven, duiken of verdwijnen, mensen ontsluiten nieuwe dimensies van hun lichamen en er zijn wel heel bijzondere pashokjes. Ook vertrouwde toekomstthema's zijn gevisualiseerd: het gevecht tussen mens en natuur, mega-steden vol hoogbouw en zwevend vervoer.

Vertrouwd, confronterend of verrassend, het werk is zeer persoonlijk en zegt veel over de jonge generatie van nu en het toekomstbeeld waarmee zij opgroeien. Sommige beelden en teksten sprankelen van hoop en creativiteit, uit anderen spreekt juist machteloosheid en angst. De één interpreteert de toekomst zeer individueel, anderen thematiseren juist mondiale veranderingen, vaak bedreigingen.

Een terugkerend thema in veel van de toekomstbeelden is de omgang met emoties: Overstelpende drukte en stress, het kunstmatig opwekken van emoties en het verlies van persoonlijke contacten door vooruitgang in de communicatietechnologie. In sommige gevallen biedt de technologische ontwikkeling hier ook een oplossing, bijvoorbeeld in de vorm van een concentratie-helm of een Feel Good-machine.

Een ander door veel jongeren verbeeld onderwerp is het milieu van de toekomst. Nederland na de grote overstroming van 2031 en nadat alles is volgebouwd. Enkelen blijken optimistisch te zijn en laten zien hoe de mens zich met zijn leefruimte aan de natuur heeft aangepast door goed op en onder het water te leven of door de menselijke activiteit met slimme architectuur volledig van de natuurlijke activiteit te scheiden. Groeten uit de Oostvaardersplassen.

Uiteraard zijn er ook hypertechnologische visies vol gadgets en handige apparatuur. Een doorzichtige folie als vervanging voor de natuurlijke huid, tanden die zelf aangeven dat zij een gaatje hebben, gezichten die dankzij de gezichtindelingsbehandeling (GIB) de traditie van Picasso voortzetten en hersens op de harde schijf.

In vrijwel alle beelden staat de mens met zijn kwetsbaarheid, zijn zoektocht naar een vervuld leven en met zijn emoties centraal. De mens moet voorop staan in plaats van de gebruiker, de consument of de productiefactor arbeid. De jongeren begrijpen dat de toekomst iets voor mensen is. Daarmee geeft het project ook een opdracht aan de maatschappij: De vrije ruimte om constructief, creatief en met z'n allen over de toekomst na te denken en op die manier een wenselijke toekomst te stimuleren, is geen overbodige luxe.

Het is aan ons om ervoor te zorgen dat toekomstige generaties hun creativiteit en capaciteit op dit gebied kunnen ontwikkelen. Bovendien is het project een oproep aan iedereen om zelf de tijd te nemen en ver vooruit te denken. Het bewustzijn voor lange-termijn uitdagingen en positieve, zo niet utopische, ankerpunten zijn broodnodige navigatiemiddelen richting de toekomst.

In dat opzicht zien wij STT als een voorbeeld. Al 4 decennia lang dragen STT studies bij aan verbreding, verdieping en vernieuwing van het toekomstdenken. Al is het een uitzonderlijke studie, dit boek maakt daarbij geen uitzondering. U zult dit boek niet kunnen lezen zonder verbazing, lachen, instemming, inspiratie en reflectie over hoe u zelf de toekomst ziet en zag. Mijn dank gaat dan ook uit naar de 27 jonge creatievelingen. Wij zijn trots op dit boek en zij mogen dat ook zijn.

ir. Wiebe Draijer

Bestuursvoorzitter Stichting Toekomstbeeld der Techniek

Marijke van Himbergen - IJsselstein - 17 jaar

We beginnen de hoop te verliezen

Hoi Loes,

Jij vroeg mij hoe het in 2048 gaat met de zee. Nou, het is gebeurd. Nederland is overstroomt. Het kwam niet geheel onverwacht. Veel mensen voorspelden al dat het niet lang zou duren voor wij het niet meer tegen konden houden. We waren ons ook al op de ramp aan het voor-

bereiden. Er werden zogenaamde noodfaciliteiten gemaakt op palen. Het leken wel gigantische kale flats. Het begon allemaal op 23 januari 2031 toen het water opeens sneller begon te stijgen en de dijken doorbraken. Hele steden verdwenen in de zee. Mensen werden geëvacueerd naar de noodgebouwen en anderen vluchtten naar het buitenland. Er werd tevergeefs geprobeerd water weg te krijgen, maar elke poging faalde. Binnen een jaar was het grootste deel van Nederland geïntegreerd met de zee. We zijn tot nu toe het enige land met waterproblemen, maar veel landen hebben te maken met andere natuurrampen waardoor ze ons weinig hulp kunnen bieden. Er is weinig eten doordat er geen land is om het te verbouwen. Mensen krijgen de aanbevolen dagelijkse hoeveelheid vitaminen en mineralen via een sonde. Fijn is het niet, maar het kan niet anders. Echt voedsel is alleen voor belangrijke mensen. Als je ergens anders heen wilt kun je je per zeilboot verplaatsen. Maar er is weinig om naar toe te gaan. We zitten nu al jaren in onze noodwoning te wachten tot het beter wordt, maar langzaam aan beginnen wij onze hoop te verliezen.

Liefs, Marijke

Heey Tobias,

Als je hier zou komen zou je echt schrikken. De mensen zien er heel anders uit. In 2048 zijn het slechts lichamen, zonder iets menselijks, omdat ze geen emoties meer hebben. De mensen stoppen hun gevoelens weg, omdat ze andere dingen belangrijker vinden. Een goede carrière, daar draait het hier om. Maar nu zijn ze er achter gekomen dat je zonder emoties eigenlijk niemand bent. En zonder een duidelijke eigen persoonlijkheid kun je helemaal geen carrière maken. Als je bijvoorbeeld boos moet zijn, maar je hebt die emotie niet, heb je een probleem. En omdat ze al die tijd hun emoties weg hebben gestopt, kunnen de mensen ze niet zomaar terug krijgen.

Daarom is er nu de emotie-bar. Daar kunnen mensen emoties van een apparaat aftappen. Ze doen een slang in hun mond en sluiten de emotie die ze graag willen hebben aan. Na een tijdje zie je dan een gekleurde bel om hen heen komen. Zo kunnen anderen zien welke emotie ze afgetapt hebben. Mensen met dezelfde emoties zoeken elkaar op, je ziet dan gekleurde groepjes ontstaan. Een oranje bel geeft bijvoorbeeld aan dat je vrolijke emoties hebt afgetapt.

De bars zijn vrij saai ingericht, zodat je niet beïnvloed wordt door kleuren. Ook probeert men de geur in de bar zo neutraal mogelijk te houden. Ik hoop dat je nu een beetje een idee hebt hoe het er hier uitziet...

Doei!

Groetjes van Loes

Loes Berkhof - Utrecht - 15 jaar

Emotie-bar

Tobias Osterhaus - Overveen - 16 jaar

Mechanische mutatie

Beste vriend uit het verleden,

Ik ga je vertellen hoe de wereld vervormd en veranderd is in de laatste veertig jaar. Het huis waarin ik leef lijkt op een elektrische baarmoeder waarin de mensen worden opgeborgen. Er schijnt dag en nacht bleek, zuurstofhoudend licht in mijn ogen dat me wakker houdt en zorgt

dat ik me rustig voel. De uitputting en destructie van de aarde waar jullie nu mee bezig zijn heeft er voor gezorgd dat in deze tijd alle olie op is. Gelukkig hebben we ontdekt dat koeienbloed een goede vervanger voor olie is. Onze geestelijken hebben door middel van gebeden en genetisch manipulatie een koeienras weten te creëren dat niet wegloopt en vol bloed zit. De koeien staan gehoorzaam op onze velden waar hun bloed langzaam uit hun aderen wordt gezogen.

Je moet weten dat de katholieke kerk vier jaar geleden alle wetenschap en technologie heeft overgenomen en nu ligt het lot van de wereld in hun handen. Er gaan geruchten de ronde dat ze de kelders die onder hun kerken liggen gebruiken voor experimenten met genetische manipulatie en heilige abortus. Sommige mensen beweren zelfs dat de paus bezig is met het creëren van een menselijk ras dat geen slechte eigenschappen bezit, waardoor het altijd in de hemel komt.

Als ik uit mijn raam kijk zie ik hoe kleine schimmige robotjes bezig zijn met de bouw van een nieuw woonplateau voor arbeiders. De priesters beweren dat het engelen zijn die uit de hemel zijn gekomen om ons te helpen een weg naar de hemel te maken. Ik geloof ze niet, Roman. De priesters liegen veel, omdat ze denken dat hun ziel toch wel gered zal worden.

Het kloppende hart achter onze samenleving is de macht van de kerk en de vooruitgang van de industrie en wetenschap. Aan de andere kant is onze vooruitgang als een langzame verstikkende wurging. De vervuiling van de lucht is zo enorm dat je het gras kunt zien smelten. En het water dat via glazen buizen door onze steden wordt geleid is allang niet meer drinkbaar. Ik moet mijn slaappillen nu gaan innemen, omdat ik over een uur moet slapen van de overheid. Ik kan je verder niks meer schrijven.

Vaarwel! Tobias

Mijn ogen zitten in mijn wangen

Hey Damar,

Tegenwoordig is de DNA-technologie zo ver ontwikkeld dat je je eigen gezicht kunt vormgeven. Het is mogelijk om de plaats van je neus, oren, mond en ogen naar eigen wens te bepalen, voor zover de ruimte van het gezicht het toelaat, natuurlijk. Sommige mensen zien dit als een manier om het uiterlijk naar eigen inzicht te veranderen, maar weer andere mensen zien er praktische voordelen in. Een elektricien kan bijvoorbeeld zijn ogen op zijn voorhoofd plaatsen, zodat hij makkelijker kan zien waar hij mee bezig is tijdens zijn werk. En een achterdochtige leraar kan ogen in zijn achterhoofd laten zetten en de klas in de gaten houden, terwijl hij er met zijn rug naartoe staat.

Natuurlijk kun je een deel van je oude gezicht behouden en alleen je neus of alleen je ogen laten verplaatsen. Ook kun je het in je hoofd halen je oren van je hoofd af te halen en ze op je schouders te laten groeien. Stel, je ziet slecht, hoort niet goed of ruikt niet helemaal optimaal dan kun je beslissen om je oog, oor of neus te laten vervangen.

Het zelf inrichten van je gezicht is nog niet compleet geaccepteerd, maar het grootste deel van de bevolking vindt het een leuke manier om de eigen creativiteit uit te drukken.

Je zou denken dat zo'n gezichtindelingsbehandeling (een GIB) erg lang duurt, maar nee, de

weefsels worden snel ontwikkeld en hierdoor duurt een behandeling gemiddeld een week of twee. Een kleine aanpassing van het gezicht duurt natuurlijk korter dan een grotere verandering.

In het begin was een GIB alleen betaalbaar voor de rijke mensen, maar nu lopen ook mensen met een modaal inkomen rond met een GIB-gezicht. De regering zag de voordelen ervan in en heeft het gesubsidieerd. Een GIB kan namelijk helpen bij enkele gevallen van depressie en een laag zelfvertrouwen.

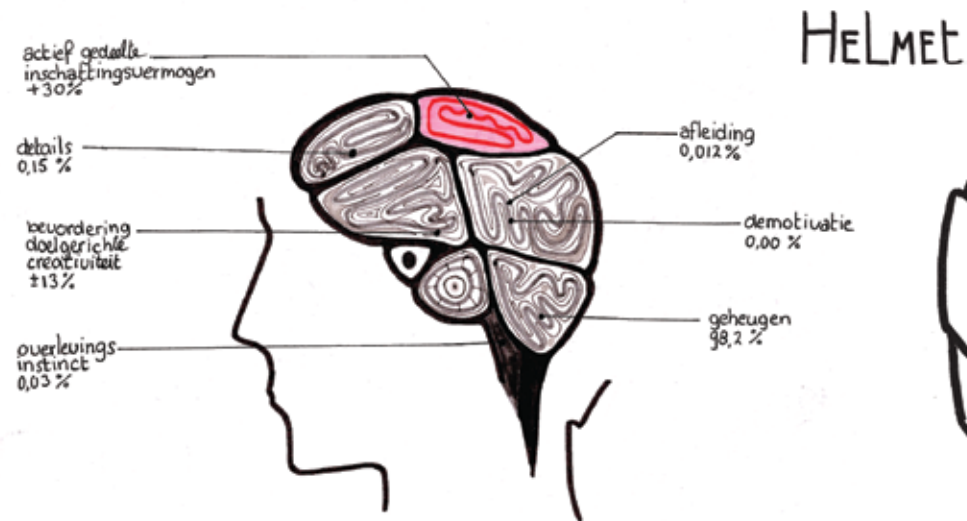
Zelf heb ik ook een GIB genomen. Ik heb mijn oren op de plek van mijn ogen laten plaatsen en mijn ogen zitten nu op mijn wangen. Dit heeft verder geen voordelen, maar is puur voor mezelf. Waarschijnlijk zal ik over een aantal jaren weer een GIB ondergaan.

Nou Damar, ik spreek je snel weer!

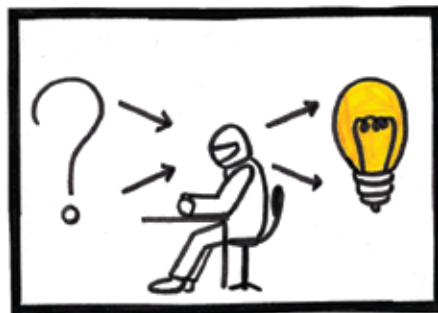
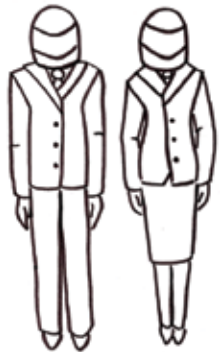
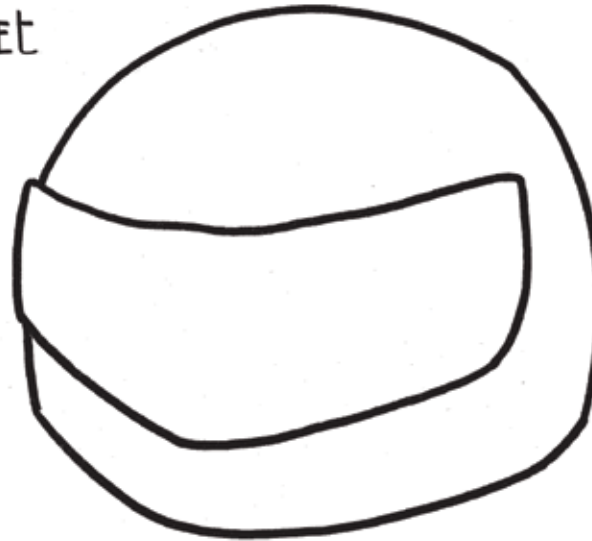
Roman

CONCENTRATOR 2.48 HandLeiding

HELMET

Damar Hoogland - Utrecht - 16 jaar

De Concentrator 2.48

Hoi Asela,

Tegenwoordig kun je dit soort advertenties tegenkomen in je brievenbus:

"Nu! Onze Concentrator garandeert een ultieme concentratie voor de drager. Met de Concentrator werkt u ideeën uit die uw intellectueel vermogen normaal gesproken te boven gaan.

Gedurende de voorgeschreven tijdsspanne sluit de Concentrator u niet alleen af voor storende factoren uit uw omgeving, maar zorgt hij ook voor een vlekkeloze associatieketen, die u in staat stelt uw ongekende creativiteit volledig te benutten. Uw gedachten zullen nooit meer afdwalen. De Concentrator is te koop bij elke betere elektronicaspeciaalzaak."

De Concentrator 2.48 is hier net op de markt gebracht. Deze helm maakt je dan wel geen genie, maar het brengt je wel voor een korte tijd in een toestand waarin je je volledig kunt concentreren. "Saai denkwerk is veel sneller te doen met de Concentrator!" zeggen de ontwerpers. Dat klinkt natuurlijk fantastisch en er worden dan ook geweldige uitvindingen gedaan. Zo heeft een Russische ruimtevaartdeskundige uitgedacht hoe mensen op de maan kunnen leven. Een Canadees heeft een goedkope vervanger voor olie gevonden. In China is de economie door de komst van de Concentrator drastisch aan het veranderen naar een denk-intensieve economie. Moet je je voorstellen: waar in jouw tijd nog aan de lopende band primitieve computers worden gebouwd, wordt nu massaal nagedacht. Er worden dagelijks ideeën geproduceerd en verkocht.

Toch krijgen de makers veel kritiek. Deskundigen beweren dat de helm een onvoorspelbaar effect op de gezondheid zal hebben. Mensenrechtenorganisaties vinden het onmenselijk om arbeiders voor een hongerloontje de hele dag diep te laten nadenken. Ook de autoriteiten van alle grootmachten beginnen zich zorgen te maken. Ze zijn bang voor de gevaarlijke ideeën waar hun vijanden op kunnen komen wanneer ze Concentrator-helmen gebruiken.

De wereldpolitiek is er nog niet helemaal uit hoe de mensheid met deze nieuwe ontwikkeling hoort om te gaan. Ondertussen wordt de Concentrator heel goed verkocht.

Groet uit 2048, Damar

Geniet er nog maar even van!

Hallo Lisanne,

Hoe is het in 2008? Hoe is het afgelopen met dat feest waar je naartoe zou gaan? En hoe gaat het met je zusje? Weet je, als ik jouw brieven lees, word ik soms heel verdrietig. Niet dat ik wil dat je stopt met schrijven, hoor. Integendeel. Maar jouw wereld lijkt me veel leuker dan de wereld waar ik in leef. Ik heb het idee dat mensen hier zijn vergeten wat echt belangrijk is. Kijk, er zijn nu veel manieren om te communiceren, maar die zijn niet face-to-face. Ik spreek niemand meer persoonlijk. Jij vertelde dat jij vaak met je vrienden praat via MSN messenger. Dat lijkt wel een beetje op de manier waarop wij hier communiceren, maar het gaat bij ons veel verder. Kijk, jij praat een uurtje met je vrienden via MSN, maar je ziet ze de volgende dag gewoon weer in het 'echt' op school of bij de bakker ofzo. Ik ga niet meer naar school. Alle lessen worden via internet gegeven. Ik heb dus ook geen klasgenoten om mee te lachen of praten. Weet je, ik zou het zelfs niet erg vinden om gepest te worden of ruzie te hebben met anderen; als ik maar weer eens echt met iemand kon praten. Of iemand kon aanraken. Ik hoef ook niet meer naar buiten. Alle boodschappen worden gedaan via het internet en thuis bezorgd door de bezorgrobot van de supermarkt.

Mijn ouders zijn wel thuis, maar die zitten de hele dag achter hun eigen computer (we hebben zeven computers thuis) te werken of bij te praten met familie of vrienden. Wat jij vertelde over een verjaardag waarbij iedereen langs komt en je de hele avond muziek draait, bier drinkt en chips eet, praat, lacht en feest met iedereen... Daar zou ik nog maar even goed van genieten, want

over veertig jaar ziet je verjaardag er zo uit: een inbox vol emailberichten, een bezorgrobot met cadeaus en een leeg huis zonder feest. Maar ach, ik moet ook niet zeuren. Ik heb jou nog. Met die prachtige verhalen uit het verleden. Vertel nog eens iets leuks.

Liefs, Asela

Natuur op één

Hey Loes,

De natuur is één van de belangrijkste levensbronnen op aarde. Het begon met water en aarde. Daaruit is er meer ontstaan. Planten en bomen geven ons zuurstof en de geur van verschillende bloemen en planten hebben voor ieder een eigen effect. Maar is het niet te laat om pas in 2048 opnieuw te planten?

Ja, ik denk het wel. De zuurstof zal heel langzaam verdwijnen, dieren hebben geen plaats om te leven en wat houdt het water tegen?

En nu willen ze pas weer gaan planten, maar volgens mij kan het niet eens meer. Er is geen aarde meer om een boom te planten. Echt hoor Loes, het is heel belangrijk dat jullie, in 2008, al beginnen met planten! Dat hebben wij nodig om te kunnen overleven, want geen mens is sterker dan onze eigen moeder natuur.

Mensen zijn al erg lang bezig met techniek, het ontwikkelen van betere technische snufjes. Zo ook de robot. Zij kunnen elke vorm aannemen die de mens bedenkt en hen geeft. Zij doen het werk van de mens zoals schoonmaken, zwaar tilwerk, beveiliging en nog vele andere dingen. Wij leven nu op palen vanwege de dreiging van overstromingen. De koepels zijn nodig voor het behouden van zuurstof, voor bescherming en om te overleven. Iedereen leeft gewoon in een huis, loopt gewoon over straat en kan gewoon uitstapjes maken, alleen dan in koepels. Het is een verbonden systeem met boten en vliegtuigen. Ieder land heeft een eigen kleur. Ook op de maan leven ze in koepels. Eigenlijk op precies dezelfde manier als hier, maar dan

zijn de koepels nodig voor het behoud van zuurstof. In plaats van boten zijn er raketten die je weg brengen. Buiten de koepel moet je een pak dragen, die zorgt voor de zuurstof. Zuurstof wordt aangeleverd via raketten, omdat dat op de maan niet aanwezig is.

Grtz, Lisanne

Loes de Greef - Helmond - 15 jaar

TCU (Total Check Up)

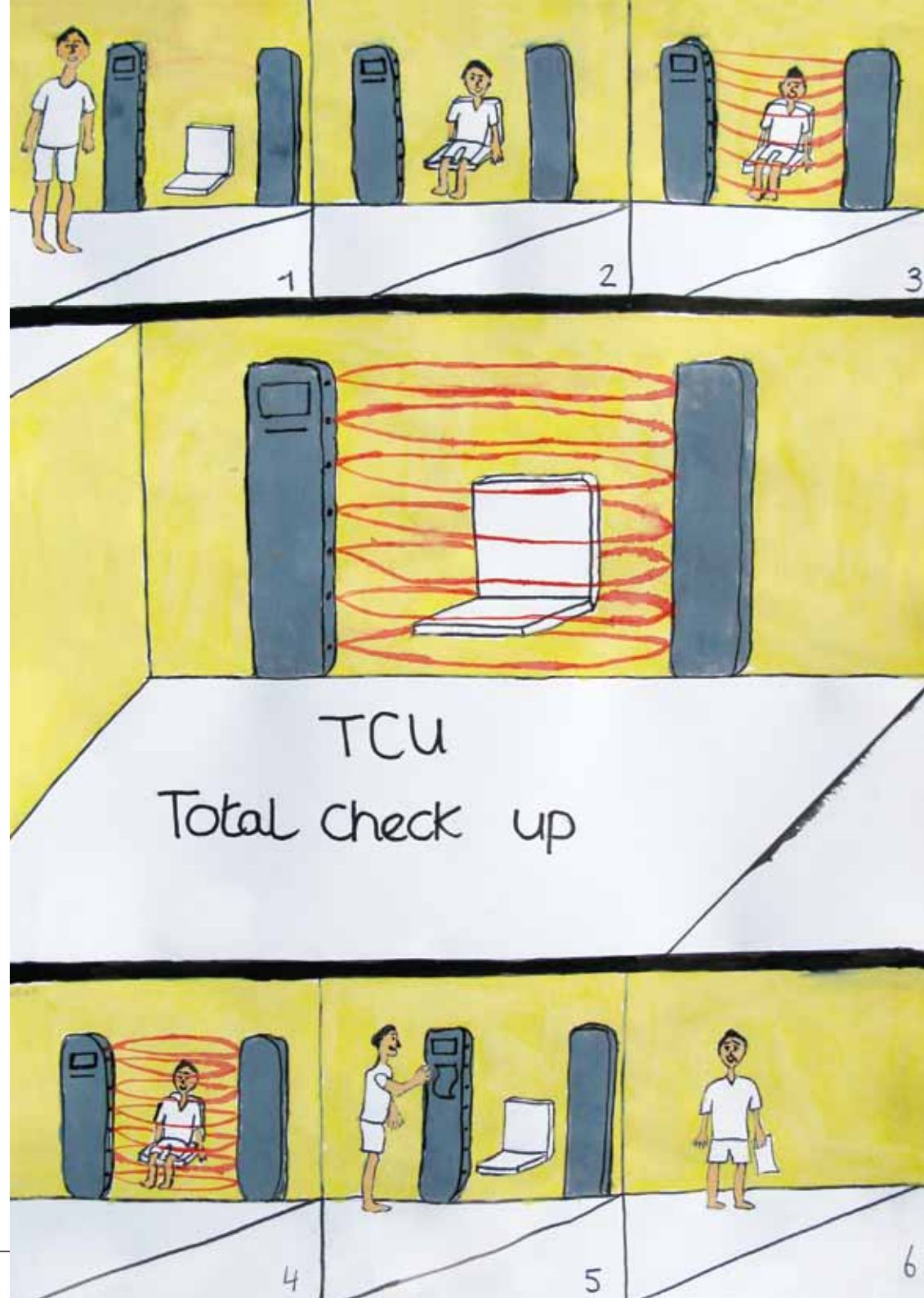
Hey Tom,

In 2048 zijn er heel veel mogelijkheden om je lichaam thuis te onderzoeken. Zoals de *Total Check Up* (TCU). Een apparaat dat ongeveer zo werkt: je gaat op het stoeltje zitten en dan word je helemaal gescand met behulp van lasers. Als dat is gebeurd (het duurt ongeveer 15 minuten) komt er een papier met de resultaten uit gerold dat voor iedereen makkelijk is om te begrijpen. Bij de dingen die je gaat onderzoeken moet je bijvoorbeeld denken aan organen, zoals de lever, longen, nieren etc. Maar ook je spieren – waarvan de belangrijkste natuurlijk het hart is – kun je checken en zelfs je bloeddruk en je cholesterol kun je zelf meten. Dat klinkt natuurlijk perfect, maar is dit wel zo gemakkelijk en fijn?

Een voordeel is dat je kunt zien waar het aan ligt als je iets mankeert. Tegelijk val je de doktoren niet lastig en kunnen die zich bezig houden met

belangrijkere zaken. Niet dat er in onze tijd nog veel doktoren aan het werk zijn, want iedereen kan zichzelf onderzoeken en behandelen. Doktoren zijn alleen nog nodig voor de ernstige gevallen, die we zelf nog niet kunnen oplossen. Maar het is niet altijd even makkelijk. Mensen zijn eerder bang dat ze iets mankeren als er een resultaat uit de TCU komt waar ze niet op hadden gerekend. Als de scan bijvoorbeeld aangeeft dat de bloeddruk iets hoog is, veroorzaakt dat meer stress, waardoor de bloeddruk nooit meer kan dalen! Mensen maken zich alleen nog maar zorgen en genieten niet meer van het leven. Een jaarlijkse Total Check Up is verplicht. Daarom is het ook niet al te duur om er één aan te schaffen. Het is een goed en fijn apparaat voor iedereen die wil weten hoe het gaat met zijn gezondheid, maar hadden we het niet beter gewoon bij het oude kunnen laten?

Loes

TEE (Through Earth Express)

Beste Maud,

Om je op de hoogte te houden van de ontwikkelingen die in mijn nieuwe architectenbureau plaatsvinden, wil ik je het volgende mededelen.

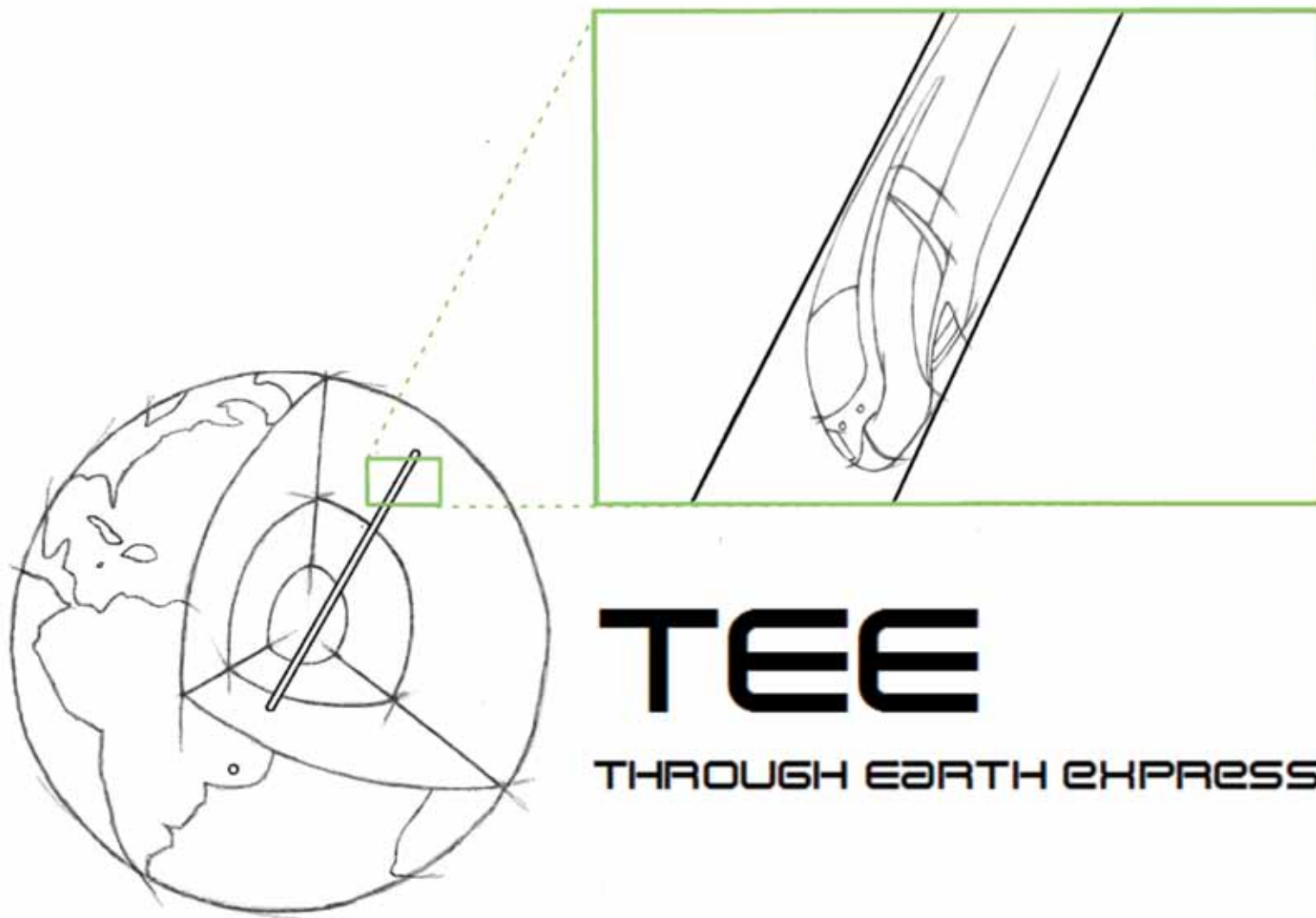
Mijn bureau heeft vanuit Nieuw-Zeeland een opdracht aangeboden gekregen om een geheel nieuw havencomplex in Wellington te ontwerpen. Om deze opdracht te bevestigen moesten wij binnen 12 uur in Wellington aanwezig zijn. Aangezien vliegen vanuit Amsterdam naar Wellington 24 uur in beslag neemt, zijn wij met de TEE ofwel de Through Earth Express gereisd. Deze nieuwe manier van hogesnelheidsvervoer is pas dit jaar in gebruik genomen en de snelste manier van vervoer ooit!

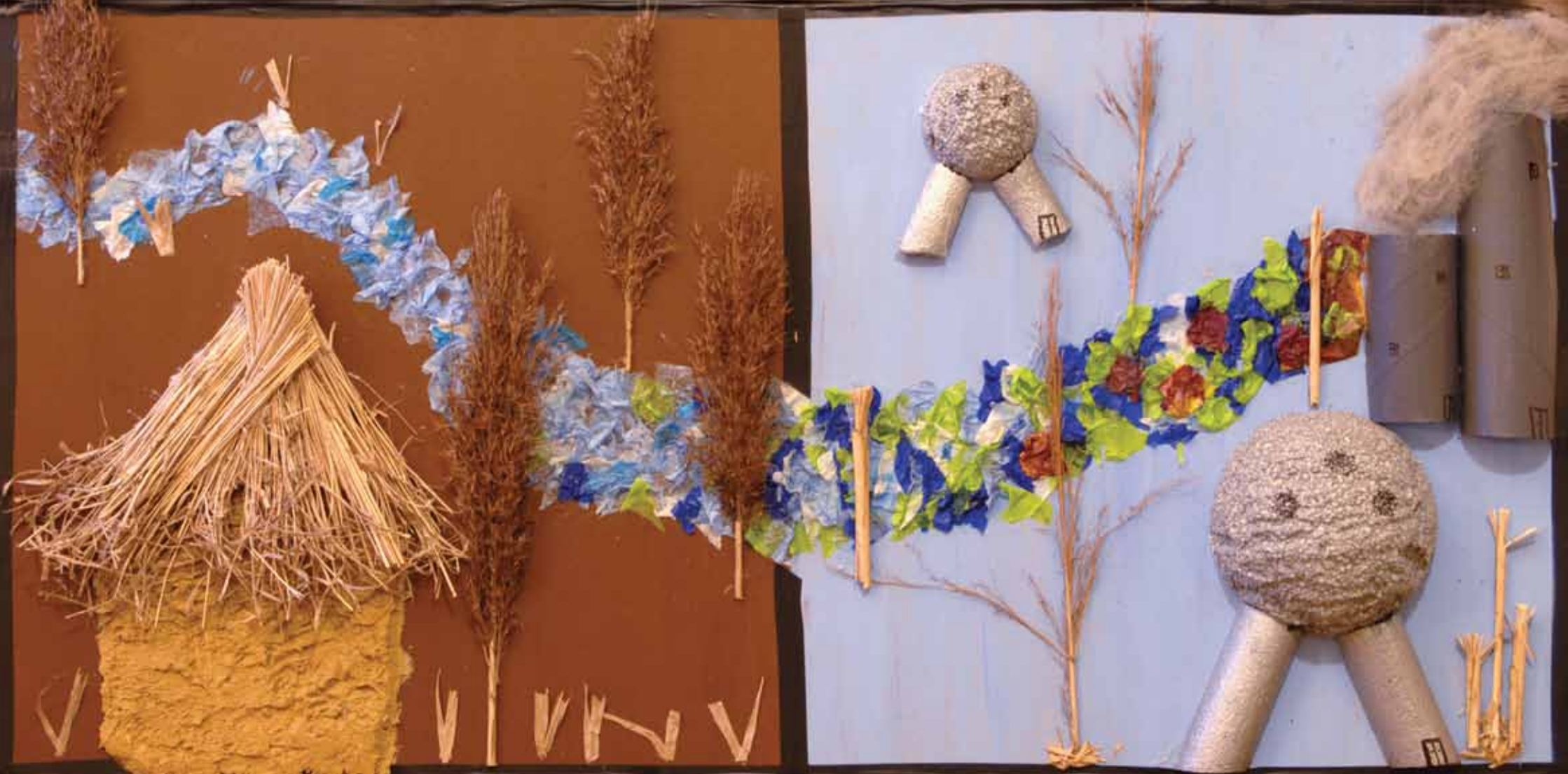
Speciale gangenstelsels door de korst en de mantel van de aarde en langs de kern zorgen voor de kortste wegen naar grote steden. De TEE is een doorontwikkeling van de magneetzwefstrein en wordt deels aangedreven door de zwaartekracht in de kern van de aarde en deels door een krachtige elektromotor. Hierdoor kan de TEE snelheden van over de 2500km/h bereiken! Binnen 6 uur waren wij in Wellington aanwezig.

De TEE lijkt op een soort futuristische trein en is zeer luxe. Tijdens de reis werden wij van alle gemakken voorzien en heb ik de digitale schetsen nog eens rustig in een privé-werkruimte doorgenomen.

Vriendelijke groeten,

Tom

Maud van Doorn - Utrecht - 15 jaar

De kloof

Lieve Soraya,

Het is hier nu heel anders dan dat ik me ooit had voorgesteld. Er zijn hier twee grote verschillen: arm en rijk. De armen blijven achter in de maatschappij en niemand denkt meer aan ze. De rijken niet, maar ook de overheid schijnt ze helemaal vergeten te zijn. Wat nu helemaal erg is, is dat de armen gewoon geen kans meer krijgen. Ze krijgen geen goede baan, dus blijven

ze arm en zal de kloof tussen arm en rijk alleen maar nog groter worden.

En met de natuur is het ook al niet best gesteld. Het water en de lucht zijn nu verschrikkelijk vies. De fabrieken van de rijken storten hun afval in het water en de uitlaatgassen komen in de lucht. Het lijkt wel alsof je in een grijze wereld rondloopt.

Sorry dat ik je geen mooier beeld kan geven, maarja.. ik wil niet tegen je liegen.

Veel liefs, Maud

De Feel Good-machine

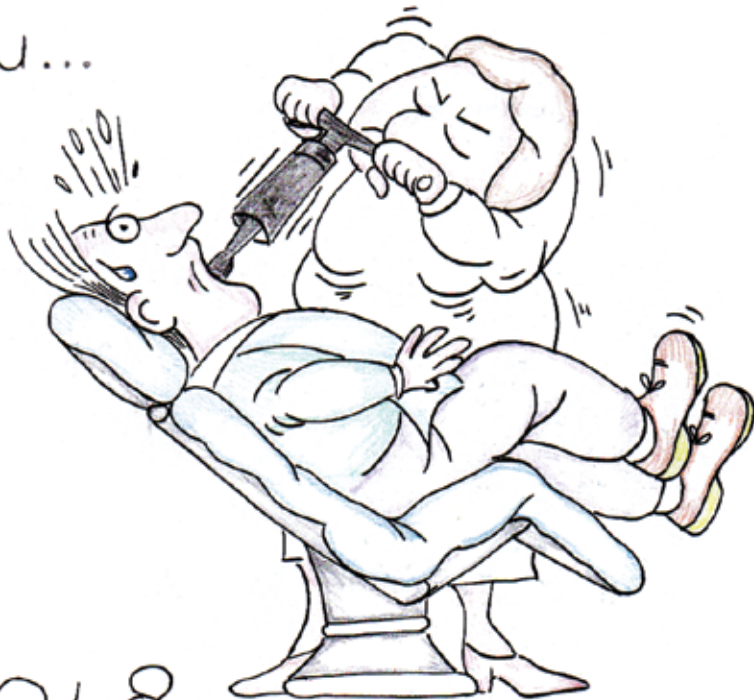
"Bent u ook zo vermoeid, gestresst, onrustig en/of gebroken? Ga dan éventjes in de Feel Good-machine staan, en u voelt zich weer als herboren!"

Heey Soraya!

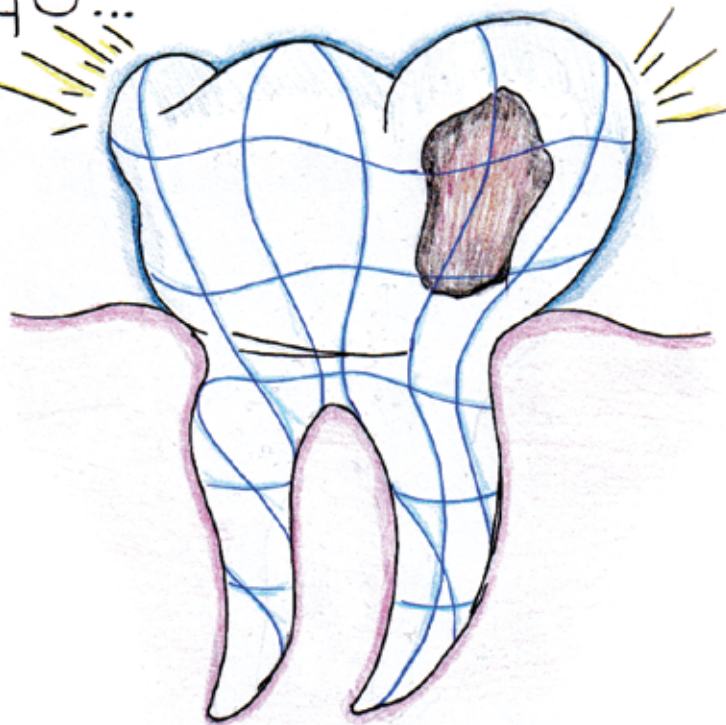
Het is hier erg leuk. Het leven is alleen heel vermoeiend. Alles is groter, sneller, mooier, indrukwekkender en ga zo maar door. Ook zijn de mensen veel sneller gestresst, want alles moet natuurlijk ook sneller af. Een enorme chaos dus. Maar nu zijn ze met iets slims gekomen! De Feel Good-Machine. Zoals je uit de naam zelf waarschijnlijk al kunt opmaken, ga je er beter door voelen. Een mooie uitkomst dus! Zelf zit ik er ook wel eens in met een vriendin. Als we er dan uitkomen voelen we ons weer helemaal fris en kunnen we er weer twee weekjes tegenaan. Doordat je 'm niet zo vaak hoeft te gebruiken is het ook niet mogelijk om verslaafd te raken. Nog een zorg minder! En deze zomer gaan we lekker op vakantie naar het strand, één van de weinige plekken op aarde waar je nog zonder de Feel Good-Machine fatsoenlijk kunt leven. Ik heb er zin in!

Groetjes, Anne

nu...

2048...

Soraya Hagelaar - Helmond - 17 jaar

Nurbs tegen tandartsvrees

Hey Prizzy,

Hebben jullie dat echt nog? Bang voor de tandarts, uren in de wachtkamer zitten te zweten? Dus er zijn in 2008 nog steeds wachttijden voor de tandarts? Ik vind dat het allemaal te lang duurt om in de stoel te gaan liggen, waarna de tandarts tot de conclusie komt dat je geen gaatjes hebt en je vervolgens weer tergend langzaam uit de stoel overeind moet komen. Daar moest natuurlijk verandering in komen.

En ik kan je vertellen: dat is ook gebeurd. In 2048 kan dit allemaal veel sneller. In je tanden zitten nu een soort nurbs: onzichtbare lijnen

die aangeven wanneer er bijvoorbeeld een gaatje in je kies zit. Deze nurbs liggen als een laagje over je glazuur heen. Je ziet ze niet en je voelt er ook niets van. Als er dan een gaatje op het nurblaagje komt kan de tandarts er met een soort nurbpasta een nieuwe laag overheen zetten. Door die pasta hoeft de tandarts ook niet meer te boren. Zo wordt niet gelijk het glazuur aangetast en heb je dus geen kiespijn. Het werkt net als een barcode. Dit is uiteraard heel fijn.

Succes bij de tandarts morgen!

Grtz, Soraya

Prizzy de Vos - Oosterhout - 17 jaar

Uitpluggen voor het slapengaan

*De mens niet als denkend wezen
maar als elektrisch apparaat
Niets meer opslaan in het brein
maar met kabels op minicomputers*

Lieve Dick,

Soms denk ik terug aan de tijd dat wij jong waren. Wanneer ik nu iedereen om mij heen zie, vraag ik me wel eens af waar de liefde van toen gebleven is. De mensen gaan steeds meer op apparaten lijken: ze onthouden niets meer omdat het belangrijk voor ze is, of juist totaal niet, maar omdat er toch een eindeloos geheugen op de nieuwe computer zit. Ongewenste gegevens kunnen zelfs gewist worden. Zo kunnen slechte herinneringen verwijderd worden.

Ik geef toe dat ik er zelf ook een beetje in verdrink. In de sleur van het nieuwe leven, bedoel ik dan. Voor ik ga slapen moet ik mezelf uitschakelen door de drie snoeren in mijn buik uit te pluggen. Één is er voor de herinneringen, één voor de gevoelens en één voor de dagelijkse dingen die binnen een week vanzelf verwijderd kunnen worden, zoals boodschappenlijstjes etc.

Ik hoop dat je niet vergeet om me terug te schrijven. Jij moet het tenslotte allemaal nog zelf onthouden...

Prizzy

Groen wordt grijs

Beste Daan,

Weet je wat ik me laatst bedacht? Dat Nederland steeds voller wordt gebouwd met huizen en flats. Ik weet natuurlijk wel dat dat nodig is, er komen tenslotte steeds meer mensen in ons land en die hebben allemaal een plek nodig om te wonen. Maar ik vind het wel jammer dat dit ten kostte gaat van alle vrije, open ruimte en natuur die er in ons land nog over is. De mensen die over deze bouw gaan, letten bij het kiezen van de grond niet op meer dan alleen of het geschikt is voor de bouw. Zo wordt al het groen langzaam grijs. Wat ik ook jammer vind is dat, om kosten te besparen, alle huizen steeds simpeler worden. Als je kijkt naar de weinige oude huizen die over zijn uit oude tijden en die vergelijkt met onze moderne huizen, lijken de nieuwe wel blokkendozen! Helaas worden de mooie huizen steeds vaker gesloopt. Ze worden onbetaalbaar. Maarja, weet jij een goede oplossing voor deze problemen? Nee inderdaad, ik ook niet...

Groeten, Dick

Simon Daleboudt - De Meern - 14 jaar

Vol, voller, volst

Hoi Leonie,

Bedankt voor het advies om te gaan fietsen naar school. De fiets. Pfff... daar was ik zelf nooit opgekomen. Ik kende de fiets alleen van hele oude plaatjes en de verhalen van mijn vader, maar die waren meestal niet zo positief. Kleddernat thuiskomen door de regen, voor paal over straat in een afzichtelijk regenpak, met tegenwind een brug op trappen. Maar je hebt gelijk. Als ik nog ergens wil komen in deze wereld moet ik toch iets anders gaan verzinnen en misschien is de fiets nog niet eens zo'n gek idee.

Ze hebben aan het einde van onze straat gisteren weer vier villa's gebouwd en nu kunnen we de auto in ieder geval niet meer gebruiken. We komen de straat niet meer uit. Nu was het sowieso al niet meer mogelijk om met de auto naar school te komen, want daar is twee weken geleden een nieuwe woonwijk neergezet. De

huizen staan een halve meter van elkaar af, dus daar kan geen auto meer door. Maar een fiets moet nog wel lukken. Ik vraag me alleen af hoe lang dat nog goed gaat. Ik zag gisteren weer honderden mensen op straat staan. Die hebben nog steeds geen huis. De aannemers bouwen tientallen huizen per dag, maar het is maar niet genoeg om iedereen een dak boven zijn of haar hoofd te geven. En tsja... de ruimte begint langzaamaan echt op te raken. Er kan gewoon niets meer bij, anders kunnen we zelfs niet meer de deur uit, omdat we dan meteen in het huis van de buren staan. En daar achter weer het huis van hun buren en dan weer het huis van hun buren...

Nouja, Leonie. Ik ben in ieder geval even van de zorgen af. Ik heb mijn fiets. Oh, en de regenpakken zijn in de afgelopen veertig jaar ook een stuk charmanter geworden. Dat scheelt weer.

Doe! Simon

Zet de tijd uit!

Lieve Nienke,

Tijd, tijd, tijd! Het leven hier draait nog maar om één ding, de tijd. Iedereen om me heen rent van afspraak naar afspraak. De mensen zijn enorm gestresst en hebben geen vrije tijd meer. Ook mijn wekker gaat 's ochtends al veel te vroeg af en 's avonds zou ik ook eens wat eerder moeten gaan slapen. Ik kijk veel te vaak op mijn horloge en verbaas me er steeds over hoe de tijd zo snel om kan vliegen.

Als ik soms na mijn werk door de stad naar huis fiets zie ik niemand shoppen. Veel winkels in de stad zijn al failliet gegaan. Er zit alleen nog een bakker, slager en een supermarkt. De rest wordt tegenwoordig allemaal via internet gekocht.

Het lijkt wel of tijd het belangrijkste in ons leven is geworden. Ik snap niet waarom iedereen die tijd zo belangrijk vindt. Als het aan mij ligt zouden ze de tijd best voor altijd uit mogen zetten. Mensen raken er alleen maar overspannen van. Daarom schrijf ik je deze brief; lekker ouderwets, maar toch erg fijn om even niet aan de tijd te denken.

Liefs van Leonie

Nienke Heij - Zwolle - 18 jaar

Brainspin

Ha Sophia,

Je moet iets voor me doen. Je weet toch nog wel dat ik je vorige keer heb verteld over de problemen in onze tijd? Over het sociale isolement van de mensen? De hersendode instelling? De intellectuele armoede? En je herinnert je toch nog wel dat al deze ellende in jouw tijd is begonnen?

Door de technische vooruitgang en het feit dat alles maar voorgekauwd werd? Logisch denken is gewoon overbodig gemaakt en ook al merken jullie daar in 2008 nog niet zoveel van – waarschijnlijk vinden jullie het zelfs prettig – in 2048 is de chaos compleet! Niemand denkt meer na bij ons. Afgestompte, emotioneloze wezens zijn wij geworden.

Ik maak me zorgen om je, Sophia. Daarom moet je dit voor mij doen. Ik heb een *brainspin* voor je geschilderd. Ik ga je niet vertellen wat het precies voorstelt of wat ik er precies mee wil zeggen. Dat mag je zelf uitzoeken. Kraak je hersenen tot je hoofdpijn krijgt. Vraag het je moeder, je tante, je opa of je vrienden. Laat het aan zoveel mogelijk mensen zien en zorg ervoor dat jullie de raderen laten draaien. Als je dat voor me doet, dan heb je kans dat jullie in 2048 niet in dezelfde situatie belanden als waar wij nu zitten. Voor jullie is er nog een kans.

Denk na Sophia! Denk na!

Tot snel! Nienke

Sophia Hylkema - Ridderkerk - 16 jaar

Magisch shoppen

Hee Dieske,

Ik heb nu zo heerlijk gewinkeld! Het ging echt een stuk sneller en wat was het leuk! De magische spiegel is de echt dé uitvinding van 2048. Nooit meer pashokje in en uit, waardoor je gek wordt van het omkleden. In Rotterdam hebben nu alle grote kledingwinkels de magische spiegels. Je gaat op de stip voor de spiegel staan en de kledingstukken worden op je eigen lichaam geprojecteerd en ook je bewegingen worden nageemaakt. Alles stond zo superleuk dat ik gelijk maar alle kleding heb gekocht. Het enige nadeel is dat ik weer teveel geld heb uitgegeven!

Nou, doe! doe! kusjes Sophia

Wij en de Natuur

Hoi Hester,

Het is hier koud. Ik zit onder vijf dekens met drie truien over elkaar aan. Maar nog steeds heb ik het koud. Het is vervelend dat de verwarming het niet doet.

Het is best wel raar, bij kaarslicht schrijven. Ik heb van mijn moeder geleerd hoe je lucifers aansteekt. Dat zijn houten staafjes waarmee je over een dingetje moet strijken, dan komt er een vuurtje. Maf hè? Ik wist niet dat die dingen bestonden.

Met mij gaat het goed. We zitten met wat andere mensen in ons huis, zij hebben geen houtkachel. Bovendien is het fijner om 's nachts bij elkaar te zijn. Dan kunnen we op elkaar letten. We hebben nog genoeg eten, voor een tijdje.

Ik dacht dat ik me zou vervelen, zonder apparaten. Maar eigenlijk is het best gezellig. Mijn moeder vertelde van vroeger. Toen moesten ze voor een brief toetsen intikken op een toetsenbord. Hoe houd je dat vol? Ook hadden ze geen mp5 spelers en ze moesten de televisie besturen met een of andere afstandsbediening of hoe zoiets ook heet.

Wie had het ooit kunnen bedenken? Hier is het ijskoud en in Canada is het bloedheet! Alles ligt plat, geen elektriciteit, geen gas en zelfs geen internet. Tja... We hebben decennia lang de natuur geteisterd met onze fabrieken. En nu slaat ze terug.

Ik vraag me steeds af hoe het zou zijn als we naar de natuur zouden hebben geluisterd. Ik bedoel, toen er gewaarschuwd werd gingen we gewoon door, omdat we dachten dat we het wel in de hand hadden, dat we er controle over

zouden blijven hebben. Het enige wat we nog kunnen doen is afwachten, hopen dat het snel voorbij gaat. Tot snel!

Dieske

Hester Mennes - Bunnik - 15 jaar

Een mens van glas

Hé Noël,

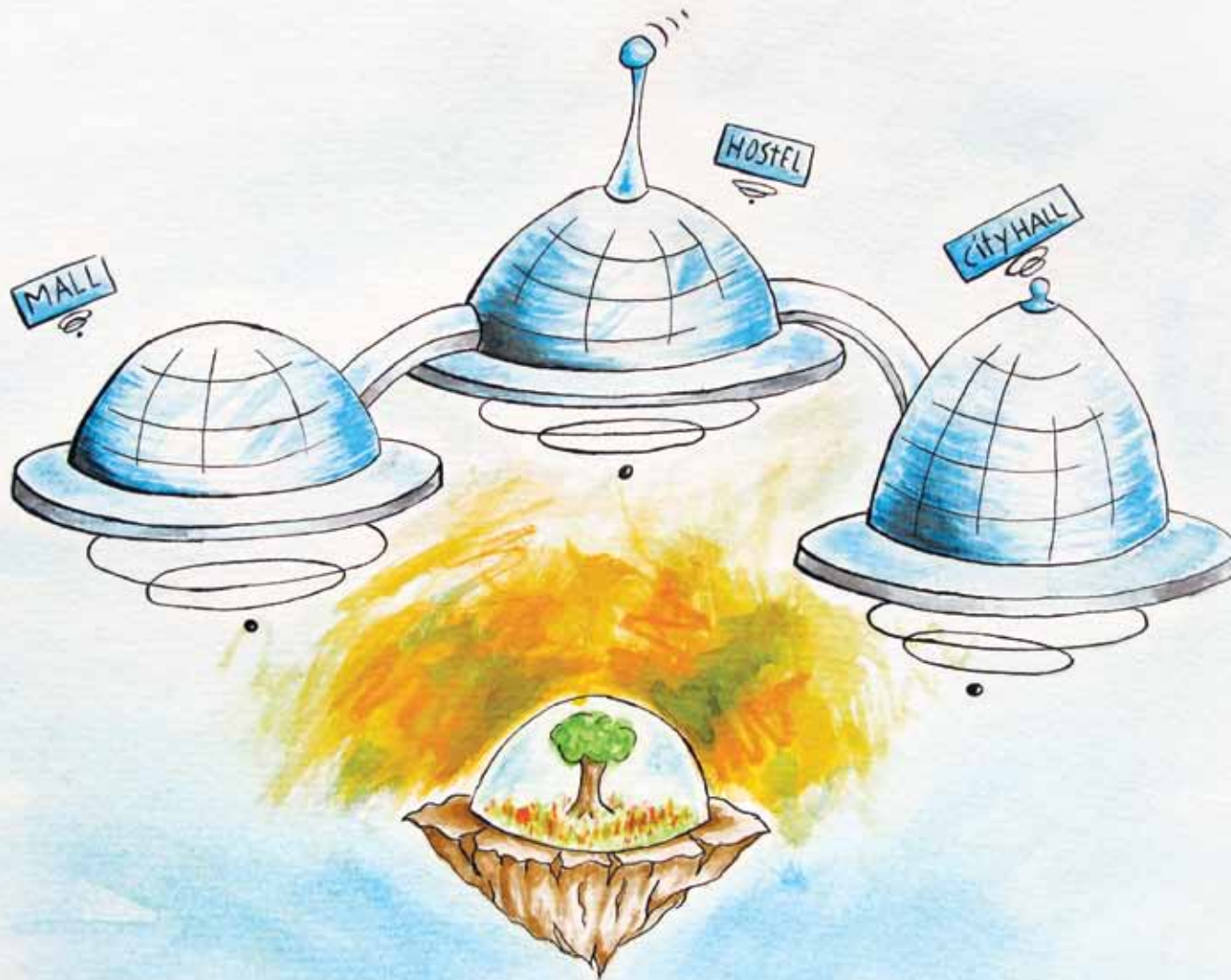
Over veertig jaar is de medische wetenschap heel veel verder dan in jouw tijd. Elke millimeter van ons lichaam is bekend. Alle ziektes en kwaaltjes zijn te genezen: met een pilletje, spuitje of dure apparaten is iedereen weer gezond te krijgen. Onze levens worden langer, want een pilletje staat garant voor vijf extra levensjaren. Eigenlijk is het net of de mens een huid van glas heeft, want doktoren kijken dwars door je heen.

En niet alleen het lichaam is bekend, ook de psychologie is heel ver. Elke millimeter van ons brein is bekend. Alle geestesziektes en kwaaltjes zijn te genezen. Een testje of een bezoekje aan een psycholoog en het is meteen duidelijk hoe je in elkaar zit. Onze geest is daarmee ook transparant en kent geen geheimen voor een psycholoog.

Maar niet alles is helder en ontdekt, want onze gevoelens en verlangens zijn niet altijd duidelijk. Vaak zijn ze zelfs onlogisch, hevig en wazig. Er is één plek in de mens die nooit helemaal bekend is geweest en dat is ons hart. Zelfs nu, in 2048, heeft de wetenschap daar nog geen verandering in kunnen brengen.

Dus als we weer 40 jaar verder zijn, hoe kijken we dan in de spiegel? Ik denk niet dat we in 2088 spacey kleding dragen en in zwevende boudoirs zitten. Maar een soort glazen huid zal er zeker zijn. Er zal in de volgende veertig jaar nog veel meer gebeuren, maar ons hart zal altijd een geheim blijven. Een glazen lijf, dat kan. Maar ons hart, die plek, zal altijd mat glas houden.

Doei! Hester

Noël de Gooyer - Veenendaal - 19 jaar

Uitzicht op één boom

Hoi Daniëlle,

Inmiddels is er van ons mooie wereldje niet veel meer over. Alle grote landen hebben hun kernbommen gegooid. Alleen Rusland had er al 5830, laat staan de rest van de landen. We hebben nu alleen nog maar een klein stukje land over met één boom. Die bewaren we goed. We mogen er

jammer genoeg niet bij komen. Ik zou wel graag weer dat lentegevoel willen ruiken.

We hebben nu nog maar drie gebouwen, mijn kamer is in het middelste gebouw. Het is niet groot, maar het heeft wel een mooi uitzicht op de boom. Die ene boom. We hebben ook een winkelcentrum en een gebouw van de regering. De supermarkten hebben niet zo veel meer, want er kan niet veel meer verbouwd worden. Daarom is de regering op zoek naar een planeet waar we verder kunnen leven. Als ik ga verhuizen schrijf ik natuurlijk weer!

Groet, Noël

Ha Lotte,

Het leven is niet makkelijk. Iedereen voelt de druk om te presteren steeds groter en zwaarder worden. Iedereen wil perfect zijn. Weekenden zijn iets van vroeger. Hogere functies, overwerken wanneer het maar kan, betere banen, elkaar overtreffen en beter zijn dan je buurman of dat meisje op die site: dat is heel normaal in 2048. Het wordt van je verwacht. En niet alleen volwassenen staan onder druk. Nee, zelfs mijn neefjes van 6 en 4 zijn ermee bezig en mijn klasgenoten hebben bijna allemaal plastische chirurgische ingrepen laten doen.

Weet je wat het is, Lotte? Iedereen is zelfstandig. Ik heb de burens al in geen weken gezien en de andere buurman komt soms 's nachts niet thuis. Ik heb geen persoonlijke sociale contacten, alles gaat via de computer. Er is geen verschil meer tussen dag en nacht, alles gaat 24/7 door: werken, slapen, shoppen, eten, internet, alles. De regering is steeds strenger. Ze controleren alles nauwkeurig en houden alles wat ik doe goed in de gaten.

Als ik me af wil zetten moet ik mijn schoenen uit doen, maar zonder die dingen kom ik nergens. Het zijn mijn sleutels, mijn muziek zit erin, mijn harde schijf, vervoersbewijs, ID kaart, mijn portemonnee, mijn toegang tot alles. Ik zit vast, ik moet wel meegaan en produceren, ik sta er alleen voor.

De underground scene is ook gegroeid. Om aan de druk te ontsnappen grijpen sommige mensen naar drugs. Niet iedereen, want de meeste mensen vinden het zo belangrijk om goed te presteren dat ze er wel vanaf blijven, maar sommigen kunnen de realiteit niet aan en vluchten in drugs. Het is ook helemaal niet moeilijk om aan drugs te komen. Op iedere hoek van de straat kun je het kopen, maar het is nog veel goedkoper om het zelf te maken. De recepten staan gewoon op internet.

Kijk, in jouw tijd gebruiken mensen geen drugs, omdat ze zich druk maken om hun imago, maar dat is nu niet meer zo. Er is geen enkele sociale

controle, dus niemand weet, ziet of controleert
wat jij doet. Nobody cares.

Ik zit er ook over te denken om te vluchten uit dit kinderachtige spel. Niemand zal me missen. Ze zijn allemaal met zichzelf bezig. Ze zullen denken dat ik aan het werk ben...

Liefs Daniëlle

Pressure and Perfection

Daniëlle Plomp - Veenendaal - 18 jaar

Lotte Groot - Heemstede - 16 jaar

A-, B-, C-typen

Beste Loes,

Mijn ouders hebben mij vandaag verteld dat ik een nieuw broertje krijg! Geweldig niet?

Ik vraag me wel af hoe hij eruit zal gaan zien. Welk type mijn ouders uit de catalogus kiezen.

Ik weet dat mam graag een type B wil, je weet wel, de sportuitvoering. Zij ziet blijkbaar mogelijkheden voor een wendbaar en sterk persoon. Jouw vriendin is een B toch? Met de vleugels en de grote tanden? Och, en pap vindt zoals altijd alles goed wat mam doet.

Ik vind daar niets aan.

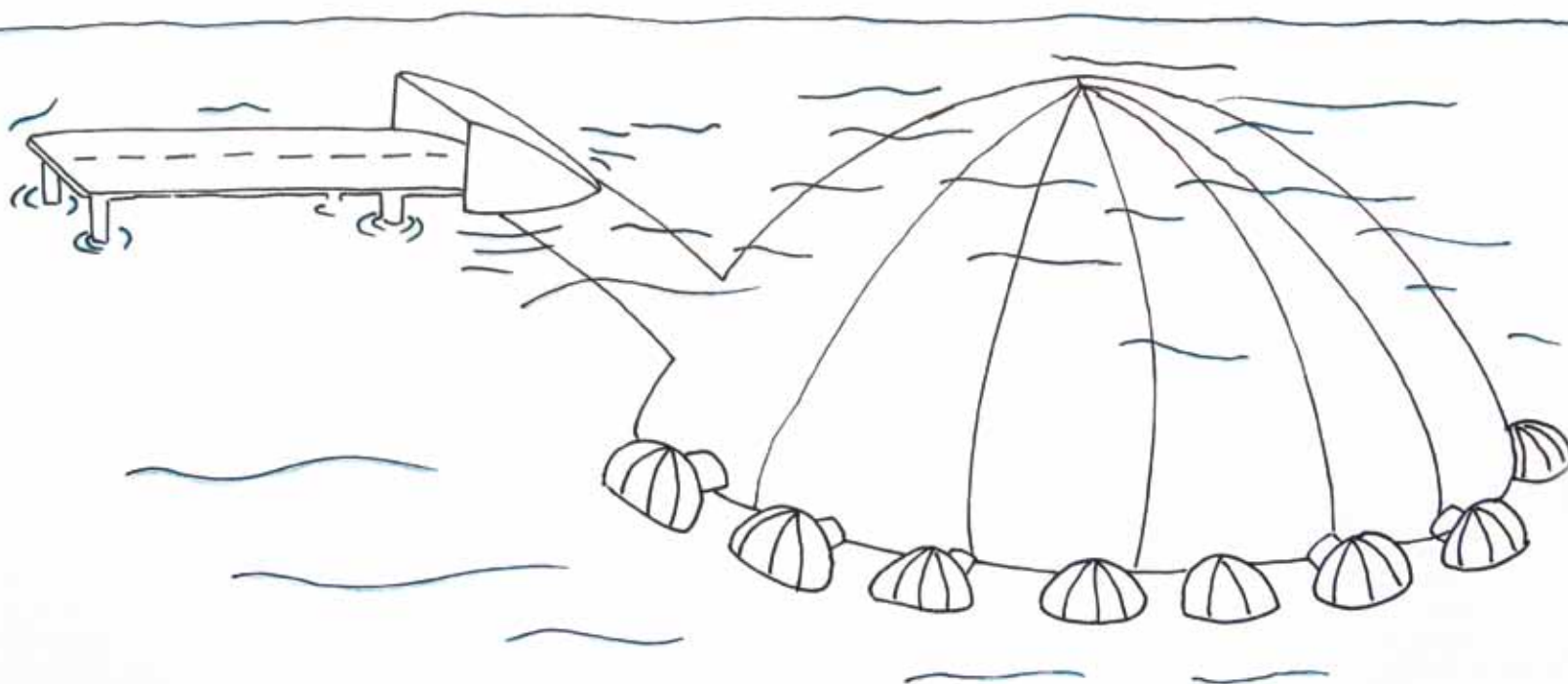
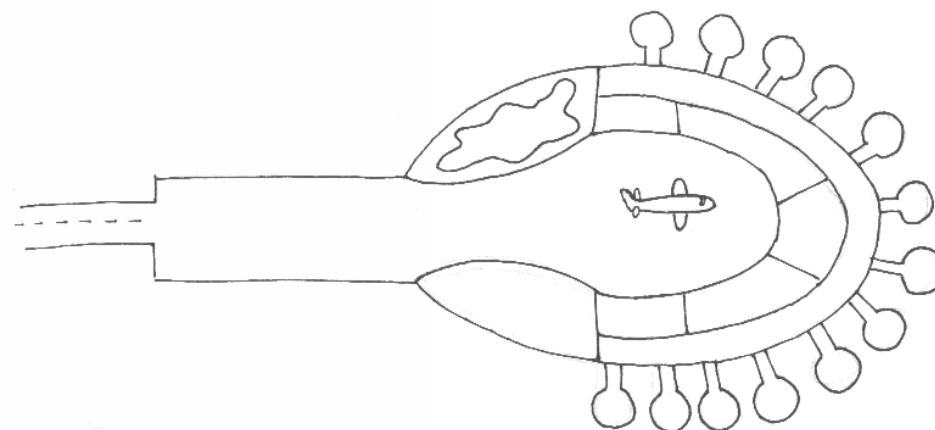
Ik wil net zoals opa en oma een C, maar wel voor andere redenen. Opa en oma willen vooral graag een C, omdat hun overleden zoon natuurlijk een C was. Zij vinden dat mijn ouders verplicht zijn de herinnering van mijn oom in stand te houden. Wat een onzin, iedereen weet dat mijn oom te vaak aan de plezierbladeren zat en dat het gewoon mooi zijn eigen fout is dat hij verongelukte.

Ik denk dat een C beter is, omdat hoogontwikkelde zintuigen gewoon goed van pas zullen komen. De wereld wordt steeds moeilijker te begrijpen en ik denk dat iemand met perfecte zintuigen een betere kans maakt dan een A, zoals jij en ik.

A's zoals wij, met lenigheid en klimkrachten, zullen waarschijnlijk niet zo ver komen. Maar ja, wat kun je eraan doen? De ouders beslissen bij de geboorte en de dokter doet wat zij van hem vragen. Het is jammer dat het sleutelen aan je lichaam niet meer mogelijk is nadat je geboren bent.

Ik hoop snel wat van je terug te horen!

Veel liefs,
Lotte

Loes Ceelen - Aarle-Rixtel - 16 jaar

H₂Olland

Beste Lily,

Dus jullie zijn nog steeds op zoek naar een oplossing voor het water? Wij zien hier het water niet meer als probleem, maar als oplossing! Nu, in 2048, wordt het water in Nederland veel meer benut.

We hebben hier in dit veel te kleine land nu opeens 'zo veel ruimte meer'. Dit is uitiem. Ieders dromen komen uit, want iedereen kan een stuk water kopen en (laten) benutten. Voortaan noemen we het hier H₂Olland. Het is iets unieks! Met het vliegtuig ga je erheen. Je vliegt uiteindelijk als het ware via een tunnel het water in. Dan kom je uit in een fantastische vakantiebestemming, een grote doorzichtige koepel. Alles wat je maar kan wensen bevindt zich in de koepel. Je hebt onder andere een casino, erg luxe allemaal. Er zijn zwembaden, terwijl je de echte zee ook nog eens onder en boven je ziet. Er zijn winkels, voor ieder wat wils en er is een sportgelegenheid voor de liefhebbers. In H₂Olland heb je dé vakantie van je leven. Er zijn hotelkamers in kleine glazen koepels aan de zijkant. Je ziet de zee en vissen boven, langs en onder je. H₂Olland is een geweldig vermaak voor iedereen en het beste is nog: niemand heeft er last van en er is genoeg ruimte!

Groetjes uit H₂Olland! Loes

Surfcity

Beste Robbert,

Ik weet dat je het moeilijk vindt om te begrijpen dat de wereld zo is veranderd! Mensen typen dingen nu niet meer op grote computers en ook de auto is verleden tijd! Ik zal je een beetje op de hoogte houden van hoe mijn leven nu in elkaar zit.

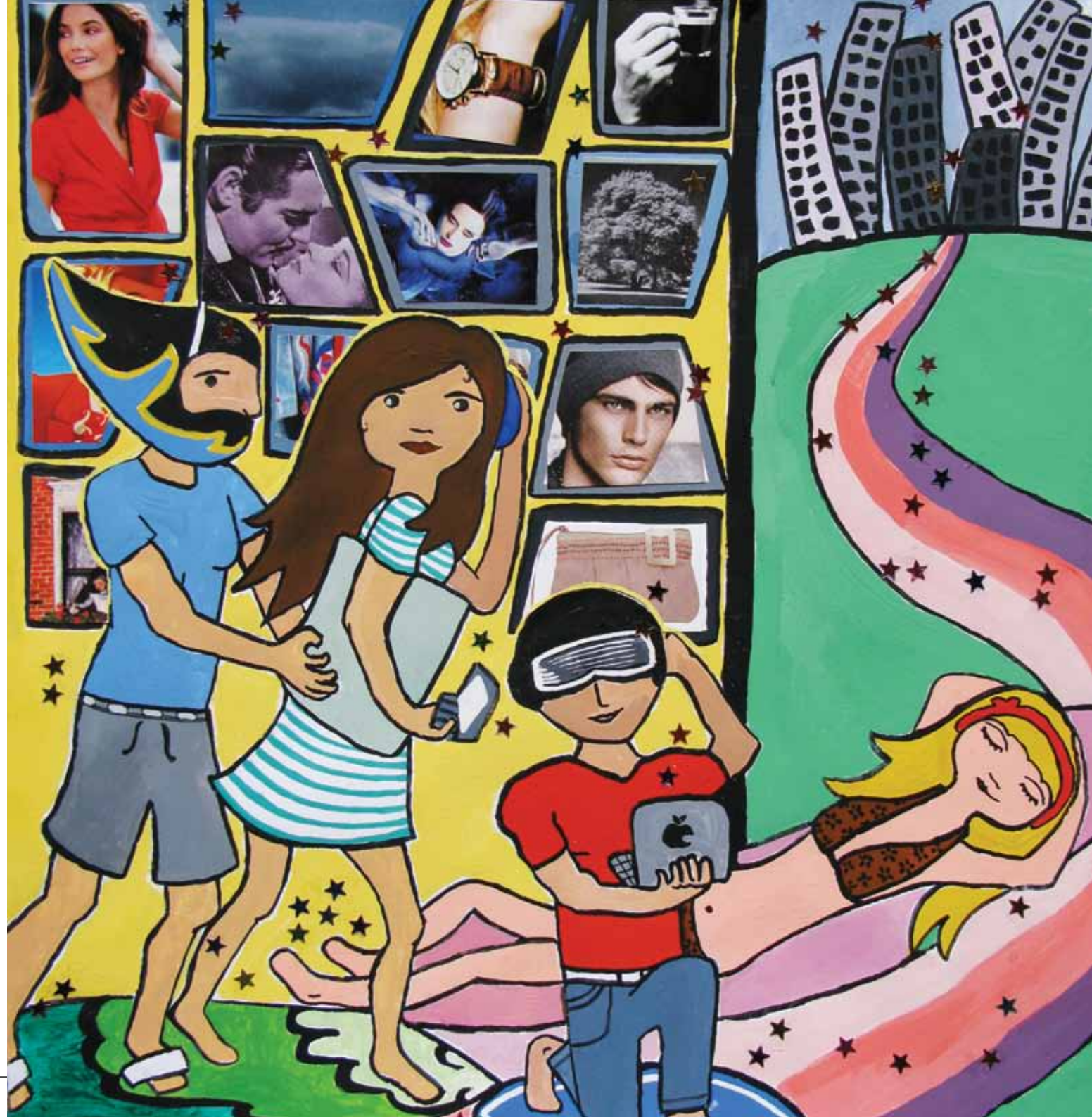
Als ik naar school ga pak ik mijn surfplank. Dat is geen surfplank voor op de golven. Nee, de surfplank vliegt over een lichtbaan van sterren, waardoor ik heel snel bij mijn bestemming ben. Al mijn vrienden hebben er één en ik denk dat het voor jou ook heel handig zou zijn. Veel ziektes worden door vernieuwde medicijnen en apparatuur verholpen, daarom gaan er niet veel mensen dood. Dat is natuurlijk heel goed, maar daardoor is het wel altijd zo druk! Overal is chaos en haast. Als ik met mijn vrienden naar de stad ga zie ik overal flatscreens op de gebouwen. Dat is heel gezellig, al die kleuren. Alles is zo rijk!

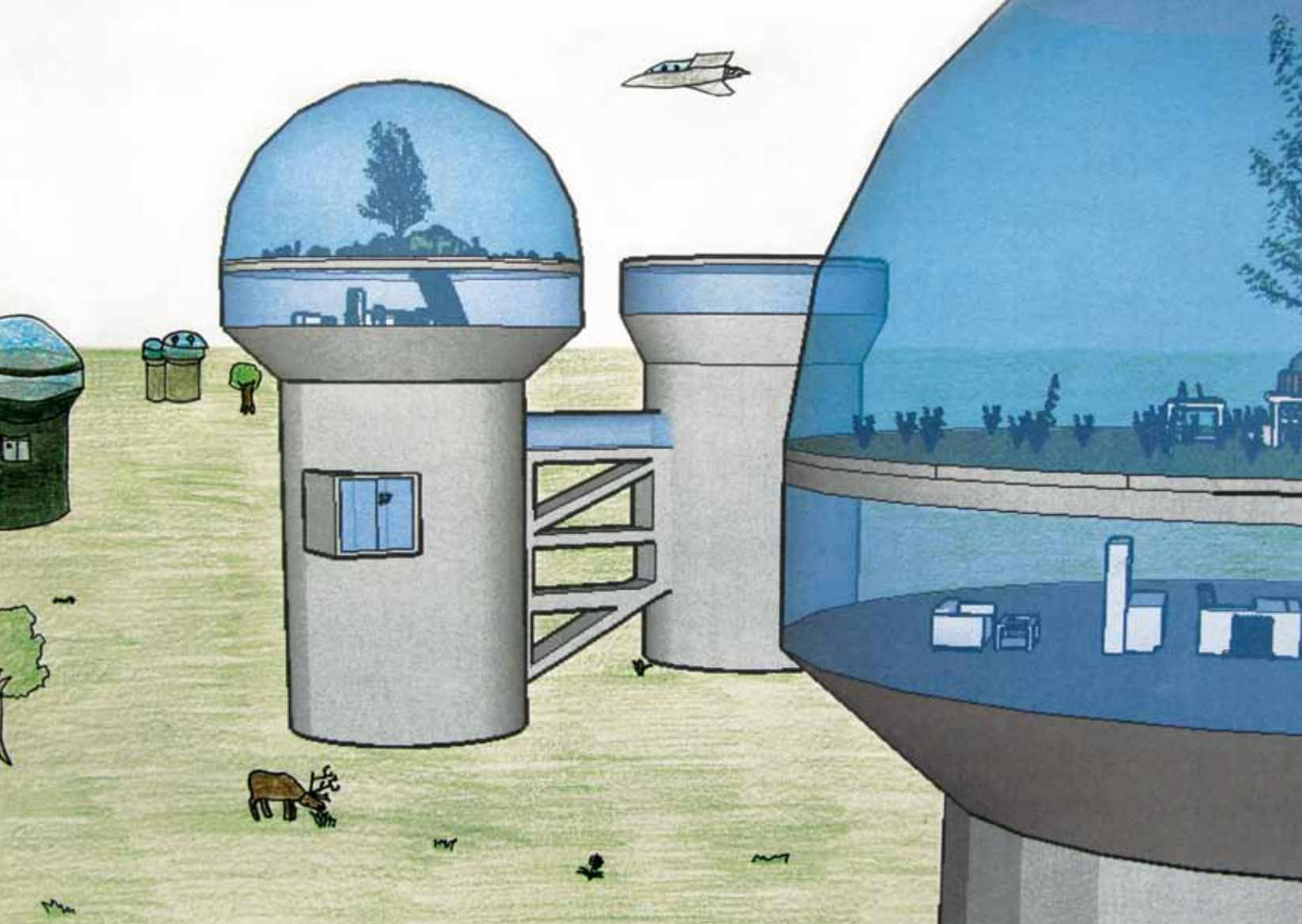
Door al de nieuwe apparatuur, zoals de communicatiehelm, kan iedereen direct met elkaar in contact staan. E-mail, telefonie, je notities, MSN, álles wat je kunt bedenken heb je zo bij de hand.

Raar hè Robbert, dat iedereen zich nu zo snel laat verbouwen. Omdat er nu zulke veilige manieren zijn uitgevonden, gaan mensen snel aan de liposuctie en botox. Ik vind het wel mooi dat iedereen dun en mooi is, maar de wereld is niet echt meer natuurlijk. Er is bijna geen natuur meer te zien. Behalve kunstgras dan.

Ik kom je snel weer opzoeken, Robbert. Je krijgt ook de groetjes van mijn moeder!

Liefs, Lily

Robbert Kooiman - Utrecht - 12 jaar

Natuurhuizen

Ha Brenda,

Had ik je al verteld dat ik gek ben op de natuur? Dat kan ook bijna niet anders, want ons huis staat midden in de natuur. Ze hebben de oude huizen die in jouw tijd zijn gemaakt afgebroken en smalle, hoge huizen neergezet, zodat ze niet veel plek innemen en de dieren vrij tussen onze

huizen rond kunnen lopen. De meeste mensen hebben op hun huis een glazen koepel geplaatst met daarin hun eigen tuin voor als ze buiten willen zijn. Echt naar buiten gaan is niet goed voor de natuur. Dan verstoort je de rust.

Daarom vliegen wij ook van huis naar huis. We koppelen onze vliegtuigen aan de ingang van de huizen, stappen uit en daarna vliegt het vliegtuig vanzelf weer de garage in, zodat de ingang weer vrij is voor als er meer mensen komen. Heel handig.

Op deze manier hebben we ervoor gezorgd dat de natuur weer de rust en ruimte gekregen heeft die het nodig heeft. In jullie tijd hebben jullie er wel een zootje van gemaakt, hoor. En dat terwijl jullie gewaarschuwd waren voor de gevaren. Jullie wisten wat er kon gebeuren! Het is een wonder dat wij het allemaal nog hebben kunnen herstellen. Maar ik kan het jou natuurlijk niet kwalijk nemen, Brenda. Jij doet wat je kunt. Dat weet ik. Jammer dat de rest van jouw wereld het nog niet door heeft.

Robbert

Technology vs Love

Hey Marijke,

Ik mis je zo! Het is alweer zo'n lange tijd geleden dat we met zijn allen iets leuks hebben gedaan.. Het lijkt wel of iedereen tegenwoordig alleen nog maar met zijn computer bezig is en daarom geen tijd meer over heeft voor echte vrienden! Alles gaat via de computer! Een spelletje spelen, winkelen, praten en noem maar op, alles gaat via dat ene kastje.. Het lijkt wel alsof iedereen is gehersenspoeld door de techniek van vandaag..

Ik vind het zo jammer dat alles zo onpersoonlijk is geworden! Vroeger zagen we elkaar haast iedere dag en kon ik je knuffelen en vasthouden.. Het enige wat ik nu nog kan vasthouden is mijn beeldscherm.. Een kusje op je voorhoofd is er ook niet meer bij.. Een digitaal kusje, daar moet ik het mee doen.. Ik mis het zo.. Je armen om me heen, samen dansen, gezellig uit in de stad.. Oma had het er laatst ook al over.. Ze voelt zich zo eenzaam.. Nu ze een hulprobot heeft gekregen, komt er haast niemand meer bij haar langs en zit ze de hele dag op haar kamer.. De verzorgers zijn na de komst van de hulprobot steeds minder gaan werken! Ik vind het zo zielig! Het liefst zou ik er elke dag langs gaan, maar helaas woon ik te ver weg. Kan dit nu echt niet anders? Ik mis je..

xx Brenda

De totstandkoming van OUR FUTURE LOOKS LIKE THIS

Fragmenten uit mijn dagboek in maart en april 2008

Vrijdag 14 maart

De lerares Tekenen had me vandaag even bij zich geroepen na afloop van de les. Meestal besteedt ze wel wat extra aandacht aan me, omdat ik Tekenen een erg leuk vak vind. Misschien ga ik er wel mee verder na mijn Havo. “Ik heb hier een flyer met een oproep. Voor een tekenopdracht wordt teken-talent gezocht en ik mag vijf leerlingen van onze school voordragen. Ik dacht eigenlijk meteen aan jou. Lijkt het je wat?”.

Op de flyer staat eigenlijk alleen maar informatie om je nieuwsgierig te maken. Je moet een beeld maken van jouw idee over 2048. Je wordt geselecteerd op basis van het werk dat je instuurt, je krijgt een beeldcoach en je krijgt ook nog een vergoeding als je een beeld met tekst inlevert.

Woensdag 19 maart

Ik ben aangenomen! Via MSN heb ik contact gehad met de organisatie van de opdracht, Yppah, en ik heb wat van mijn tekeningen gefotografeerd en gemaïld. Ze vonden mijn tekeningen goed en ik mag meedoen! April is wel een drukke maand met toetsen, maar dit kan er wel bij.

Woensdag 2 april

Vandaag was de aftrap van de opdracht. We waren met 28 jongeren uit heel Nederland. Sommigen hadden wel 2 uur reistijd! We hebben een leuk verhaal gehad van Jasper Grosskurth en Ira van Keulen met onder andere plaatjes uit een Asterix en Obelix die ik ook heb – De Ziener. Jasper vertelde wat de Stichting Toekomstbeeld der Techniek doet. Ik wist niet dat er echt mensen serieus met de toekomst bezig waren. Ze onderzoeken wat de maatschappelijke gevolgen zijn van technologische ontwikkelin-gen. Ira gaf als voorbeeld haar onderzoek naar beelden van het brein.

We kregen uitleg over de opdracht en we moesten meteen creatief aan de slag gaan. Een bestaande foto bewerken leek mij niet zo leuk. Ik twijfelde tussen de vrije opdracht of een beeld maken bij een scenario. Ik heb uiteindelijk toch voor de vrije opdracht gekozen. We kregen wel wat suggesties over hoe je de tekenopdracht kon aanpakken, maar eigenlijk mocht je zelf bepalen hoe je de opdracht invulde.

Verder moest je kiezen voor een beeldcoach. Het leek wel een soort Idols! Mariska van der Horst heeft aan de Hogeschool voor de Kunsten gestudeerd en werkt nu met jongeren die moeilijk kunnen leren. Tijdens haar workshop gisteren had ze een opdracht over compositie en beeldcommunicatie. Jacob

Baars is autonoom beeldend kunstenaar, website-ontwerper en hij geeft les. Hij had eigen boeken meegenomen die hij zelf gedrukt had en hij zou ons als beeldcoach helpen met onze zoektocht naar een beeld. Dus als je al een ideeetje had, hielp hij ons om dat verder te ontwikkelen. Gert Franke is grafisch ontwerper en hij liet zien hoe je door middel van infographics en het visualiseren van data een toekomstvoorspelling kunt maken.

Dinsdag 22 april

Pfff. Vrijdag moet ik mijn beeld en tekst opsturen. Ik ben gelukkig al een heel eind en de keuze voor Jacob als beeldcoach was een goede. We hadden een paar keer per week contact via MSN en dan liet ik mijn schetsen zien. Hij stelde leuke vragen en stimuleerde mij om verder te gaan met mijn ideeën.

Vanaf vrijdag gaat Bianca van Enthoven mijn werk fotograferen en in een lay-out plaatsen. Kim Haanappel gaat mijn tekst controleren en aanvullen. Dat is wel nodig, want Nederlands is niet mijn beste vak.

Donderdag 24 april

Sander Mulder van Yppah belde me nog even om te vragen of alles lukt. Ik denk dat ik mijn kunstwerk met tekst morgen wel op de post kan doen. Daarna lekker twee weken vakantie!

Dinsdag 17 juni

Vandaag heb ik het boekje voor het eerst gezien. Leuk om lekker door het boekje te bladeren en alle ideeën, beelden en teksten op een rij te zien. De afgelopen anderhalve maand heeft de Stichting Toekomstbeeld der Techniek nog hard gewerkt aan het verbeteren van de teksten, de volgorde van de bijdragen en een prachtig voorwoord. Wat een hoop mensen werken er eigenlijk aan zo'n boekje als je het colofon bekijkt. Nou, het was leuk om hieraan mee te werken! Veel leesplezier!

© 2008

Dit is een uitgave van Stichting Toekomstbeeld
der Techniek

Postadres
Postbus 30424
2500 GK Den Haag

Bezoekadres
Prinsessegracht 23
2514 AP Den Haag

tel. 070-3029830
fax. 070-3616185
info@stt.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze
uitgave mag worden verveelvoudigd en/
of openbaar gemaakt door middel van druk,
fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze
ook, zonder voorafgaande toestemming van de
copyrighthouders.

Aan deze uitgave werkten mee:

Stichting Toekomstbeeld der Techniek

ir. W. Draijer bestuursvoorzitter
ir. J.H. van der Veen directeur
mevr. drs. M.T.E. van Keulen projectleider
drs. J. Grosskurth projectleider

Yppah

Sander Mulder
conceptontwikkeling en projectuitvoering
www.yppah.com

Roquefort Ontwerpers

Bianca Enthoven en Laura de Jongh
grafisch ontwerp
www.roquefort-ontwerpers.nl

Ferias Communicatie

Kim Haanappel
eindredactie
www.ferias-communicatie.nl

Beeldcoaching

Jacob Baars autonoom beeldend kunstenaar,
websitebouwer, docent
Mariska van der Horst beeldend kunstenaar
Gert Franke grafisch ontwerper,
www.cleverfranke.com

Drukwerk

Drukkerij Libertas, www.libertas.nl

OUR FUTURE LOOKS LIKE THIS
is een lustrumuitgave van:

Stichting
Toekomstbeeld
der Techniek

